

God ontmoeten in de ander (blog 21)

Regelmatig word ik geraakt door het levensverhaal dat mensen vertellen. Vorige week was ik op bezoek bij een vrouw, vijftiger, die door haar ziekte beperkt is in haar energie. Soms gaat het goed en heeft ze energie om haar huis op orde te maken en er te zijn voor anderen. Soms is ze bij het opstaan al doodop en komt ze de deur niet uit. Gaandeweg heeft ze geleerd om flexibel te zijn, te luisteren naar haar lichaam en met haar klachten mee te bewegen. Ze blijft oog en oor hebben voor de mensen om haar heen, doet vrijwilligerswerk dat vooral op de computer plaatsvindt en dat ze kan doen op haar eigen tijd en ze blijft zich verdiepen in de dingen die haar interesseren. Die kunst om te leven, voluit te leven, ondanks de ernstige beperkingen die ze dagelijks ervaart, ontroerde me diep. Het is goddelijke kracht die in haar oplicht voor mijn gevoel, ook al zou ze dat zelf misschien nooit zo benoemen.

Een man uit Afrika is op zoek naar asiel. Zijn eerste aanvraag is afgewezen. Nu zoekt hij extra gegevens voor een hernieuwd

asielverzoek. Ik merk hoe lastig het is om aan te tonen dat je in je eigen land niet veilig bent om politieke redenen. Een dodenlijst kun je niet opvragen bij de burgerlijke stand van de gemeente waar je vandaan komt. Corruptie zorgt ervoor dat je veel betaalt voor een simpele overlijdensakte, die hier in Nederland vervolgens wordt gezien als een vals document. Zijn kritische blog over de situatie in zijn land is gehackt. Af en toe is hij wanhopig, kwaad over de situatie waarin hij beland is. "Ik was niet rijk in mijn land, maar ik had een goed leven. Ik had een eigen bedrijf en van de opbrengst kon ik de schoolopleiding van mijn kinderen betalen en het levensonderhoud van ons allemaal. Nu voel ik me een bedelaar in Nederland, afhankelijk van de goedheid van anderen." Het raakt me om zijn kracht te zien om verder te gaan. Hij blijft dromen van een beter leven, hij blijft hopen op een machtswisseling in zijn land, zodat hij terug kan naar zijn vrouw en naar zijn kinderen. Hij strijdt tegen zijn demonen door actief te blijven. Is het God zelf die tot ons spreekt in de ogen van de vreemdeling?

Gesprekken over ziekte en wanhoop, over machteloosheid en toekomst laten me ervaren hoe God aanwezig is. Hij is juist daar waar alle kwetsbaarheid op de voorgrond raakt. Hij is nabij aan mensen die alles hebben verloren. Hij is kracht door alle zwakte heen. Hij lijdt mee met hen die zwaar op de proef gesteld worden door het leven. En wij, wij mogen lijken op God. We kunnen naaste worden voor hen die niemand meer hebben en voor hen die in stilte hun weg gaan, onzichtbaar bijna, maar verlangend naar een bondgenoot.

29 oktober 2019

Pastor Lysbeth Minnema